

درس دوازدهم

ایران عزیز

هست نعمت، بسیار

توی دریای خزر

یا که در آب خلیج، که بود نام دل انگیزش فارس

نام زیبای مقدس، که برانده تر از هر نامی است

تا جهان باقی و دریا و خلیجی باقیست

*

آه ایران عزیز!

سرزمین زرخیز!

تو چه زیبا هستی!

چه فریبا هستی!

*

از دو سو دریا

راه خود باز کنی

سربه دریا زده ای

پا به دریا کردی

توی دریا هایت

آه ایران عزیز!

داده ای جای در آغوش خود این مردم خوب

مردمی خوب و صبور

عاشق میهن خود

عاشق کشور ایران عزیز

سرزمین زرخیز!

سرزمینی که به فرهنگ جهان خدمت کرد

به هنر رونق داد

علم و دانش گسترده

مولوی، سعدی و حافظ پرورد

زاد فردوسی را

زاد و پرورد به دامن خیام

زاد بیرونی را، بوعلی سینا را

*

این زمین پاکان

زادگاه مردان

خاک پاک ایران

که همه چشم طمع دوخته اند

به همه نعمت هاش

با دهان های حریص

که اگر خواب مانیم، ز ما می گیرند

می ژبایند به زور

آن چه داریم و برای خود ماست

مال ما، یک یک ایرانی هاست

نهر اسیم برای حفظت

ز خطر یا مشکل

آه، ایران عزیز!

سرزمین زرخیز!

تو چه زیبا هستی!

چه فریبا هستی!

عباس یمینی شریف

